

РЕШЕНИЕ

№ 350

гр. Благоевград, 15.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН
ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ**, в публично заседание на тринадесети юни през
две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Лилия Масева

Членове: Анета Илинска
Милена Каменова

при участието на секретаря Здравка Янева
като разгледа докладваното от Лилия Масева Въззивно гражданско дело №
20231200500160 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК във вр. с чл. 317 от ГПК.

Депозирана е въззивна жалба от Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ при МВР, чрез гл.юрисконсулт Д.И. – Я., срещу Решение № 906930/21.11.2022 г., постановено по гр. Дело № 3172/2019 г., по описа на Районен съд – Благоевград, с което ОСЪЖДА Главна дирекция "Пожарна безопасност и защита на населението" МВР , с адрес: 1309 гр.София, ж.к. Илинден, ул. „адрес“ 171 А, ЕИК *****, представлявана от директора Н.С. Н. да заплати на К. Й. К. сумата от 1504.00 лева представляваща неизплатено допълнително възнаграждение за положен извънреден труд за периода от 02.12.2016 година до 02.12.2019 година, получен в резултат на преизчисляване на положения нощен труд с коефициент 1.143 и превръщането му в дневен, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба в съда – 02.12.2019 година до окончателното погасяване на вземането.

Депозирана е и въззивна жалба и от К. Й. К., чрез адв. Г. Ч. против Решение № 906930/21.11.2022 г., постановено по гр. Дело № 3172/2019 г., по описа на Районен съд – Благоевград, в частта, с която съдът е отхвърлил иска над

уважения размер до предявения от 5001,00 лева, като неоснователен.

Във въззивната жалба на ГД ПБЗНС МВР са наведени оплаквания за неправилност и необоснованост на постановеното първоинстанционно решение, поради нарушение на материалния закон, за което се излагат следните доводи: Посочено е във въззивната жалба, че за да уважи исковете първоинстанционният съд е приел, че в ЗМВР е налице непълнота в закона обуславяща приложението на ЗДСл, КТ и Наредбата за структурата и организацията на работната заплата/НСОРЗ/, съгласно които продължителността на нощния труд е 7 часа, с приложим коефициент 1.143 съгласно чл. 9, ал. 2 НСОРЗ. Посочва се, че съгласно разпоредбата на чл.141, ал.1, т.1 ЗМВР служителите на МВР са държавни служители - полицейски органи и органи по пожарна безопасност и защита на населението. Твърди се, че правата и задълженията на ищеца, произтичат от заеманата от него длъжност, се уреждат от ЗМВР, както и че ищецът има качеството на държавен служител по смисъла на чл.142, ал.1, т. 1 от ЗМВР, а чл.142, ал.2 ЗМВР предвижда, че статутът на държавните служители в МВР се урежда с този закон (ЗМВР), който има характер на специален. Заявява, че решението е незаконосъобразно, то и недоказано. Моли въззивният съд са да се произнесе с решение, с което да бъде отменено изцяло решението на първоинстанционния съд.

Претендират се направените по делото разnosки и юрисконсултско възнаграждение. Към въззивната жалба не са представени писмени доказателства. Не са направени и доказателствени искания.

По делото в постъпилата въззивна жалба на К. Й. К. се посочва, че така постановеното съдебно решение е частично законосъобразно, правилно и обосновано. С оглед горното намира депозираната въззивна жалба от въззивника за неоснователна и недоказана, а твърденията в нея отнасящи се за неправилност на съдебното решение, за напълно голословни и в разрез с доказателствения материал и с нормите, регулиращи отношенията, предмет на настоящото производство. Излагат се конкретните съображения с искане да се отмени решението в обжалваната и се постанови друго решение, с което се уважат претенциите изцяло като доказани по размер и основание. Моли за присъждане на сторените по делото разnosки.

Фактическата обстановка в казуса е изяснена по категоричен начин от

първата инстанция. Съгласно чл. 269 от ГПК, въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта - в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата. В случая Окръжният съд констатира, че атакуваното първоинстанционно решение е валидно и допустимо. Подадената срещу него жалба от Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ при МВР, чрез гл.юрисконсулт Д.И. – Я., се явява основателна, а въззивната жалбата подадена от К. Й. К., чрез адв. Г. Ч. – неоснователна, по следните съображения: Спорът е не по фактите, а по правото. Предявеният осъдителен иск намира правното си основание в чл. 178, ал. 1, т. 3 от ЗМВР за заплащане на извънреден труд, получил се след преобразуване на нощен в дневен. По делото не се спори, че ищецът е държавен служител, полагащ труд по служебно правоотношение в системата на МВР - чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, чийто статут се урежда от ЗМВР /чл. 142, ал. 2/. Предвид характера на заеманата длъжност през процесния период, ищецът е полагал труд през нощта между 22:00 и 06:00 ч. съгласно графици, а отработеното време се е изчислявало сумарно. Съгласно чл. 46, ал. 2, изр. 1 ЗНА, за да се приложи правна уредба по аналогия са необходими определени предпоставки, които следва да бъдат разгледани предвид отговора на поставения въпрос. Първата предпоставка е празнота в закона. В случая ЗМВР не съдържа празнота относно продължителността на работното време на служителите в МВР, изразено в брой на часовете. Този извод се налага от анализа на чл. 187, ал. 1 ЗМВР. Нормата е императивна и предвижда, че нормалната продължителност на работното време е 8 часа. По смисъла на чл. 187, ал. 1 ЗМВР, „8 часа дневно“ означава 8 астрономически часа, независимо от частта на денонощието, в която работният ден се разполага – през деня, в неговата „светла“ част и през нощта – в неговата „тъмна“ част, в последната хипотеза от 22 часа до 6.00 12 часа. Съпоставката на нормите на чл. 187, ал. 1 и 3 ЗМВР с чл. 140 КТ показва, че разпоредбите на ЗМВР установяват по – голяма продължителност на работното време на нощния труд на служителите от МВР в сравнение с тази на работниците и служителите по трудово правоотношение. Различието – установената с разпоредбите на ЗМВР по – голяма продължителност на работното време на нощния труд за служителите от МВР се аргументира с основните функции на МВР, регламентирани в чл. 2, ал. 1 ЗМВР. Разпоредбите на чл. 179 и чл. 187, ал. 9 ЗМВР са делегиращи

законови норми, които предвиждат условията и редът за полагане на нощен труд, включително отчитането му и заплащането да се извършват със съответните актове – наредба и заповед. С последната, представляваща индивидуален административен акт се предвижда министърът на вътрешните работи да определя размера на възнаграждението за положен нощен труд. Действително в издадените наредби липсва правило като това на чл. 9, ал. 2 НСОПЗ, но липсата е обяснима с волята на законодателя да не се създава норма за преобразуване на нощни часове в дневни. Не са налице и останалите две предпоставки за прилагането на чл. 46, ал. 2, изр. 1 ЗНА . Случаите по ЗМВР и по КТ не са сходни. Трудовото правоотношение е насочено към изпълнение на частен интерес, а служебното правоотношение се реализира за осъществяване на държавна власт, т. е. като вид правоотношения те са различни, а не сходни. Прилагането на НСОПЗ към въпросните служебни правоотношения не би обезпечило постигането на законова цел доколкото методите на регулиране на отношенията и заложената в чл. 187, ал. 1 ЗМВР воля на законодателя е да се прилага еднаква продължителност на работното време през деня и нощта - „8 часа дневно“, независимо от частта на денонощието, в която работният ден се разполага – през деня или през нощта. При разработването и приемането на ЗМВР, законодателя е имал предвид разбирането за спецификата на служебните правоотношения и равенството на гражданите пред закона, като неблагоприятните последици от полагането на нощен труд от служители на МВР се компенсира със съответните компенсаторни механизми - допълнително възнаграждение за прослужено време – чл. 178, ал. 1, т. 1 ЗМВР , по- голяма основен платен годишен отпуск /чл. 189, ал. 1 ЗМВР/, обезщетение при прекратяване на служебно правоотношение /чл. 234, ал. 1 ЗМВР/, по – благоприятен режим за заплащане на извънреден труд /чл. 187, ал. 5, 6 и 7 ЗМВР/, липса на задължение за заплащане на осигурителни вноски и по – благоприятни условия за придобиване право на пенсия /чл. 69, ал. 2 КСО/, пенсиониране при условията на I категория труд /чл. 69 КСО/ и др. Горното разрешение съответствува и на правото на ЕС. По образуваното дело от Съда на Европейския съюз № С-262/20 по направено запитване от български съд, е налице произнасяне по относими към настоящото тълкувателно дело въпроси. С решението по това дело /т. 49, 51 и 55 се приема, че Директива 2003/88/ЕО не съдържа указание за дадена разлика или съотношение между нормалната продължителност на

нощния труд и нормалната продължителност на труда през деня. Посочва се, че следва да се следи за това, за полагащите труд през нощта да има други мерки за защита под формата на продължителност на работното време, заплащане, обезщетения или сходни придобивки, които позволяват да се компенсира особената тежест на този вид труд. Член 8 и чл. 12, б. "а" от Директивата следва да се тълкуват в смисъл, че не се налага да се приема национална правна уредба, която да предвижда, че нормалната продължителност на нощния труд за работниците от публичния сектор като полицаите и пожарникарите, е по-кратка от предвидената за тях нормална продължителност на труда през деня. Като извод съдът е приел, че чл. 20 и чл. 31 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат определената в законодателството на държава членка нормална продължителност на нощния труд от седем часа за работниците в частния сектор да не се прилага за работниците в публичния сектор, вкл. за полицаите и пожарникарите, ако такава разлика в третирането се основава на обективен и разумен критерий, т. е. е свързана с допустима от закона цел на посоченото законодателство и е съразмерно на тази цел /т. 80/.

Обжалваното решение следва да се потвърди в частта, в която се отхвърля иска над уважения размер до предявения като неоснователен и да се отмени в частта, с която осъжда Главна дирекция "Пожарна безопасност и защита на населението" МВР, с адрес: 1309 гр.София, ж.к. Илинден, ул. „адрес“ 171 А, ЕИК *****, представлявана от директора Никола Н. да заплати на К. Й. К. сумата от сумата от 1504.00 лева представляваща неизплатено допълнително възнаграждение за положен извънреден труд за периода от 02.12.2016 година до 02.12.2019 година, получен в резултат на преизчисляване на положения нощен труд с коефициент 1.143 и превръщането му в дневен, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба в съда – 02.12.2019 година до окончателното погасяване на вземането.

Предвид изложеното въззивната жалба подадена от К. Й. К. се явява неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора, решението на първата инстанция в частта за разноските, с което Главна дирекция "Пожарна безопасност и защита на населението" МВР е осъдена да заплати на К. Й. К. сумата от 69,93 лева,

представляваща направени разноски, съобразно отхвърлителната част от предявения иск, както и сумата от 165,42 лева, представляваща държавна такса по делото и разноски за изготвената съдебно-счетоводна експертиза, които следва да останат за сметка на бюджета на съда на осн. чл.78 ал.6 ГПК. Пред въззивната инстанция в полза на Главна дирекция "Пожарна безопасност и защита на населението" МВР следва да бъдат присъдени сторените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв., съгласно чл.25 от Наредба за заплащане на правната помощ и сумата от 30,08 лв. държавна такса за пред въззивната инстанция. Цената на иска е над 5000 лева, поради което и на основание чл. 280, ал. 3, т. 1, предл. 1 от ГПК, правилността на настоящото въззивно решение ще може да бъде проверена по касационен ред.

Водим от горното, БлОС

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 906930/21.11.2022 г., постановено по гр. дело № 3172/2019 г., по описа на Районен съд – Благоевград, В ЧАСТИТЕ, с които е осъдена Главна дирекция "Пожарна безопасност и защита на населението" МВР , с адрес: 1309 гр.София, ж.к. Илинден, ул. „адрес“ 171 А, ЕИК ***** , представлявана от директора А.Дж. да заплати на К. Й. К., с ЕГН ***** , следните суми: - сумата от 1504,00 /хиляда петстотин и четири лева/ лв., представляваща неизплатено допълнително възнаграждение за положен извънреден труд за периода 02.12.2016 г. – 02.12.2019 г., получен в резултат на преизчисляване на положения нощен труд с коефициент 1.143 и превръщането му в дневен, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба в съда – 02.12.2019 г. до окончателното погасяване на вземането; сумата от 69,93 лева, представляваща направени разноски, съобразно отхвърлената част от предявения иск и сумата от 165,42 лева, представлява дължима държавна такса за производството по делото и разноски за изготвената съдебно-счетоводна експертиза в полза на РС – Благоевград, съобразно уважената част от исковете.

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 906930/21.11.2022 г., постановено по гр. дело № 3172/2019 г., по описа на Районен съд – Благоевград, в частите, с които се отхвърлят частично исковете за присъждане на неизплатено допълнително

възнаграждение за положен извънреден труд за периода 02.12.2016 г. – 02.12.2019 г., получен в резултат на преизчисляване на положения нощен труд с коефициент 1.143 и превръщането му в дневен, и за положен извънреден труд на официални празници за периода 02.12.2016 г. – 02.12.2019 г., получен в резултат на преизчисляване на положения нощен труд с коефициент 1.143 и превръщането му в дневен.

ОСЪЖДА К. Й. К., с ЕГН *****, да заплати на Главна дирекция "Пожарна безопасност и защита на населението" МВР , с адрес: 1309 гр.София, ж.к. Илинден, ул. „адрес“ 171 А, ЕИК ***** представлявана от директора А.Дж., сумата от 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение и сумата от 30,08 лв. държавна такса за пред въззивната инстанция.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано в едномесечен срок, считано от връчването му на страните, пред Върховния касационен съд, с касационна жалба, подадена чрез Окръжен съд Благоевград.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____